

Pedagogika specjalna

w realizacji zadań szkolnictwa masowego.

Rola pedagogiki specjalnej w realizacji zadań szkolnictwa masowego jest wieloraka. Stopniowy wzrost liczby uczniów z zaburzeniami rozwojowymi w szkołach masowych wskazuje na konieczność większego niż do tej pory powiązania pedagogiki specjalnej ze szkolnictwem masowym. A pedagogika specjalna mająca bogatszą w tym względzie wiedzę i doświadczenie powinna przyjść z pomocą pedagogice ogólnej. Obie pedagogiki mają te same cele i zadania, przygotowują uczniów do życia w istniejących i nadchodzących wciąż zmieniających się warunkach. Różnica polega na modyfikacji szczegółowych celów nauczania, czyli zadań stawianych przed uczniami, na doborze materiału, metod i środków nauczania, organizacji pracy z dziećmi w różny sposób odchyłonymi w rozwoju.

Prawidłowy rozwój tych uczniów wymaga dodatkowego oddziaływania na występujące u nich zaburzenia (anatomiczne i funkcjonalne) w somatycznej budowie ciała, usprawnienia ruchów manualnych, zwalczania wad mowy i innych ujemnych odchyłeń w procesie spostrzegania, pamięci, myślenia, analizy i syntezy wzrokowo-słuchowej itp. Ważna jest tu teoria interwencyjnego oddziaływania pedagogicznego.

Zadaniem której jest oddziaływanie na występujące u uczniów odchylenia: z jednej strony dążenie do likwidacji (pomniejszenia) odchyłeń rozwojowych i ich konsekwencji utrudniających uczniom rozwój i przygotowanie do życia,

a z drugiej strony dyspozycji dodatnio odchyłonych, ułatwiających naukę. Taka wcześnie zorganizowana pomoc dzieciom jest pierwszą formą kształcenia specjalnego.

Do szkół masowych trafiają wszystkie dzieci, te z odchyleniami rozwojowymi również, dlatego nauczyciele w stosunku do nich mają specjalne odrębne zadania.

Mają oni:

1. dostrzec i wyróżnić tych uczniów spośród ogółu
2. zorganizować im właściwą pomoc

Konieczne stało się dokładne poznanie tych dzieci i odchyleń u nich występujących, ustalenie ich przyczyn, prawidłowych sposobów oddziaływania, indywidualizacji, pozytywnego wsparcia.

Ważną rolę odgrywają tu:

1. zespoły korekcyjno-kompensacyjne które przyczyniają się do likwidacji lub pomniejszenia wielu odchyleń rozwojowych.
2. zespoły wyrównawcze- na których następuje wyrównanie braków w zakresie wiadomości i umiejętności
3. oraz wszelkiego rodzaju terapie pedagogiczne

Na takim właśnie dążeniu do prawidłowego rozwiązywania wyszczególnionych problemów zauważa się przede wszystkim konieczność współpracy, a nawet wprowadzenia wymienionych elementów pedagogiki specjalnej do szkolnictwa masowego.

Opracowała:
Teresa Baczkowska